

U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

PUVANMIYUR.
வேலுமயிலுத்தணை.

திருப்பழனிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—இஃது

திரிசிரபுரம், வரகனேரி

உபாத்தியாயர்

குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்களாலும்

ஷையார் குமரர்

சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலும்

இயற்றப்பட்டு

—
திரிசிரபுரம்

எஸ்.பி-ஜி-காலேஜ், சமீப்த் தலைமைப் பண்டிதரும்,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவானாகிய

இலக்கண உபாத்தியாயர்

ஆ. கா. பிச்சையிபுராகீம் புலவர்

அவர்களாற்றிருத்தப்பட்டு

—
ஷையர், தோல்ஷாப்பு

தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளையவர்களால்

திருச்சி, “பாக்கிய விலாஸ் அச்சாபீசில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR.

சிவமயம்,

முகவுரை.
அன்புள்ளார்!!

“தவளத்தாமரைத் தாதார் சோயி

வவளைப் போற்றுதுமருந்தமிழ் குறித்தே”

சந்தனமலயப்பைந்தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியனார்
க்குத் தமிழறிவுறுத்திய பாமாகிரியனாகிய குமார்க்கடவுளது திருவடி
மலர்க்கட்சாத்திய திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியென்னும்
இந்தால் இற்றைக்கு நாற்பது வருடத்திற்குமுன் இத்திருச்சிராப்பள்ளி
வாகனேரி மறையவர் வீதியில் சைவவேளாள குலத்திலசராய்
வீற்றிருந்து பற்பல மாணக்கருக்குத் தமிழறிவுறுத்திக் காலஞ்செ
ன்ற ஸ்ரீ குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்களால் அறுபத்தொரு செய்யுட்
களாற் பாடப்பட்டுப் பனையோலைச் சுவடியிலெழுதப்பட்டிருந்தது.
(இன்னும் இவர்களாற் செய்யப்பட்டு முடிந்த தூல்கள் பலவுள்.)
ஷையார் சகோதரர் குமாரரும் அடியேனுக்குத் தமிழாகிரியருமாகிய
ஸ்ரீ அரங்கசுவாமி பிள்ளையவர்கள் அப்பினையேட்டுச் சுவடியை நோக்கி
ஒரு பிரதியெழுதி எஞ்சிய முப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையும் பாடி
முடிக்கக் கருதி முயன்றுவருகையில், காலஞ்சென்று வெபரம்பொரு
ளீடைச் சேர்ந்தனர். அப்பால் இத்தால் முதற்பகுதியாகிரியர் குமா
ரரும் என்னோடு ஒரு சாலைமாணக்கரும், தமிழ்ப்போதகாகிரியருமாகிய
திருச்சிராப்பள்ளி சர்க்கார் பேட்டையில் உப்பு வியாபாரம் செய்யும்
ஸ்ரீ. கு. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்களை யானும் சிவநேயர் சிலரும்
எஞ்சிய முப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையும் பாடி இத்தூலை முடித்

தல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவாறு சென்ற மூன்று வருடத்திற்கு முன் பாடி முடித்தனர். இவர் பாடிய இச்செய்யுட்கள் “செந்நெல்லாலாய செழுமுளை மற்றுமச்-செந்நெல்லையாகி விளைதலாலநெல்-வயனிழையக் காட்க்கும் வளவமலூர-மகனரிவு தந்தையறிவு” என்ற ஆன்றோர் முதுமொழிப்படி தந்தையாரது செய்யுட்களைப்போலச் சொற்குணமும் பொருட்பொலிவும்சைவவித்தாந்தக்கத்தமைதியும் உடையனவாய்க் காணப்பட்டிருந்தன. இந்நூலைச் சிநேயச் செல்வர்கள் கற்று, “உலகமுலவப்பவரனேர்பு திரிநு-பலர் கழ ஞாயிறு கடற்கண்டா அங்-கேரவறவிமைக்குஞ் சேண்விளக்க ரொளி” யாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளின் திருவழமலரைச் சிந்னை செய்து உய்யுமாறு செய்து வெளிப்படுத்தினன்.

இங்ஙனம்

தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளை

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

தீ ரி சி ர பு ர ம்

ஸ்ரீ-பி-ஜி-காலேஜ்-தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதரும்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவானுமாகிய மகா-ரா-ா-புரீ
இலக்கண உபாத்தியாயர்

ஆ. கா. பிச்சையிபுறாகீம் புலவரவர்கள்
இயற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மணிநிறக்குறவ ரணில்வாற்குருத்தினை
கொய்மார்செவ்வி கொடுக்கியமருங்கிற்
பூத்தனவேங்கை யொள்வீப்பொதரிய
சினேவயினேத்தரு முஞ்ஞானினைஇ
வான்மகனோக்கும் வள்ளிமான்னென்னும்
பழனிமாமலைநிசைப் பரவியமார்சி
னிடவயின்வடிவே லினிதினேந்தி
வலக்கரமெடுத்து மலர்த்தாளிறைஞ்சுநர்
நாற்பொருள் பெறுவா னன்கினிதருநங்
குமரவேளடிக்கட் கொள்ளையிற் பலபடிப்
பலப்பலபாக்க ணலத்தகச் சார்த்த
றொல்கதியடைவான் றோட்கோப்பென்னவு
மரபு வழிப்படுஉ மக்கட்கெல்லா

மிருகடர்வானி னியங்குஞான்றுந்
 தோற்றமுமறிவு மேற்றமுந்தருஉ
 மொருபேரெச்சமாத் தருபேதெனவுங்
 கடைப்பிடித்திருந்த நடைத்திறப்பெரியோன்
 செந்தமிழ்த்திறமெலாஞ் சிந்தையுட்கொண்டோன்
 மீக்கூற்றொன்றைப் போக்கறநிறுவிய
 குழந்தைவேற்குறிசிறான் கொள்கையிற்கொளீஇப்
 பழனிப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதினென்
 றொருபாமாலை யருமையிற்கொடுத்தலி
 லறுபதிற்கொருபா வரும்பொருள் பலவமைத்
 திருந்தமிழாய்ச்சி யெவர்க்குங்காட்டுபு
 தற்றவப்பயனையித் தமிழ்நிலங்காணக்
 கந்தழியடையக் கீரந்தன்னன்றே
 செந்நாப்போதார் செழுமறைப்பொருட்கண்
 மகனெனப் புகன்றருள் குறுவென்பாட்டிற்
 கொருகாட்டென்ன விருநிலத்தொளிர்வோன்
 செந்தமிழ்ச்சலதியி னுந்துழுழுமதியென
 வின்னிசைநிலாக்கதிர் மன்னுறவுறையோ
 னன்பினையன்பினர்க் களித்தவரன்பினை
 யின்புறப்பெறாஉ மியல்பினிற்பெரியோன்
 தமிழினைவளர்த்திய சைவக்கரும்பினை
 யுண்டுசுவையறிந்திடுந் தண்டமிழாசான்
 பாட்டினுந்தொகைவினு மீட்டுகீழ்க்கணக்கினு
 மின்னபிறவெவற்றினு நன்னருணரறிஞன்
 றிருச்சிராப்பள்ளிதன் றோமெனவுளங்கிய
 நந்தகைசோம சுந்தரப்புவன்
 நந்தைதன்பணிக்குறை மூந்துறவாய்ந்து
 சொற்காவ பொருட்சுவை தொடர்ந்திவணிலவற
 முப்பதிற்கொன்பான் முடிபொருட்செய்யுட்
 பாமாலையதொடு படுத்தபுமுடித்திங்
 கியற்றிநற்றமிழர்க் கினிப்பவருளினனே.

செப்புப்பாயிரம் முடிந்தது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHAN IYER LIBRARY
MADRAS
சாத்தூர் சாத்தூர்

இஃது

திரிசிரபுரம், வரகனேரி, தேல் ஷாப்பு
தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

எழுதிக்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினிற் பலநன் னதிகளிற் சிறப்புற் றோங்கிய பொன்னி குழ்
நாட்டிற், டலகலை பயின்று பகவன் வேள்பரினற் பலகவி பாடிய
பண்பன், நிலகமதாருங் கங்கையங்குலத்துத் தினகரன் தீந்தமிழ்
ணர்த்தெங், குலகுரு குழந்தை வேலெனுங் குறியில் கூரயிற் குமர
வேண்டீதே.

வேறு

திருப்பழனிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி யெனுநாலிற் திருத்தமாக
விருப்பமுட னறபாடுனென் தேபுகன்றவ் வமருவகு மேவினான்றன்
கருப்பமுறு குமரனஞ் சேரமகர் தரகாவினன் கருத்திலுன்னிற்
குருப்பயானமுப்பாடுனென்பதமியற்றிற் பூர்த்திசெய்தான் குணக்
[குன்றம்மா, 2

வேறு

இந்நூலை யோதினோ ரிகபரசா தனமுறவ
ரெந்நூலு மிந்நூலுக் கிணையாமோ சொலற்கரிய
பன்னூலின் பயனடைவர் பகைதவீர்வர் பிணியடையார்
கன்னாட்ட யுடைக்குகன்றன் குழல் பெறுவர் கருதுமினே.

இஃது

திரிசிரபுரங் கோட்டை முனிஸ்வரஸ்வாமி கோவீற்
பாடசாலையுபாத்தியாயரும்,
இந்நூன் முதற்பகுதியாசிரியர் மாணுக்கருளொருவருமாகிய,
நாராயணபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

காசினியெலாந்துதிசெய் கந்தன்பழனிமலை
மாசில்லா நீலமயில் வாகனன்மேற்—தேசுபெற
நங்குரு குழந்தைவே லையன விலந்தாதிச்
சிங்கார மென்சொல்வேன் சீர்.

1

கும்பநாடன்கவியுங் காளமே கன்கவியுஞ்
சம்பரமஞ்சேர் சங்கத் தமிழ்க்கவியுங்—கும்பமுனி
கொண்டாடுமென்றன் குருமொழியந் தாதிதனைக்
கண்டாற் பயமடையுந் காண்

2

கட்டளைச் சுலித்துறை.

கங்கை மகன்கடம் பன்கார்த்தி கேயன் கவிப்புலவன்
நிங்க ளுலவும் பழனி மலைஞ்குன் சேவழக்கே
புங்குமிருங் குழந் தைவேலெ னையன் புனைந்ததொரு
சங்கத் தமிழ்த்தொங்க லந்தாதி யென்றுந் தழைத்திடவே.

3

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANNMIYUR VOL: MADRAS-41

இஃத

இந்நூற் பிற்பகுதியாசிரியர் மாணுக்கருளொருவராகிய,

திரிசிரபுரம், வீமநகர்

T. C. இராஜண்ணநாயக்கரவர்கள்

இயற்றியது.

எண்கீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓதுமொரு சாதனைக ணுக்குஞ் செய்தே யொளிர் நிலைவேனைக்
கண்டு தாண்டி மேலாம், போதமகை விட்ட பொறி புலனும் விட்
ட புண்ணியர்பா னின்றிலங்கு புனிதமேய, வாழ்வனாயாருயிரா யன்
பாய்ச்சுத்த வறிவறியாப் பூரணமாயகண்டவாழ்வாய்ச், சிதமதி தவ
ழ்மாடஞ் சிறந்தமேவுந் திருப்பழனி வாழ்குமரன்றிருத்தாண்மீதே 1

வேறு

றித்திலந்த ன்னண்டமென வடைகாக்கு மனப்பேடு நிறையுஞ்சு
த்த, சித்தமுள்ளோர் சூழ்ந்துறையும் வரகனகர் மிகச்சிறக்கத் திகழ்த
சீர்சான், முத்தமிழின் றுறைதேர்ந்த குழந்தைவே லெனுநாம முதி
யோனீர்கு, ழித்தரையி னுவலர்க ணுவடக்க வொருநூலை யியற்ற
வெண்ணி. 2

எத்தகைய நாலுமிழ்ந் கிணையிலேயே யென்றெவரு மேத்தி வேத
புத்தகமோ வலததிரு வாசகமோ வெனமகிழ்த புதலனான
வித்தகமா ரந்தாதி பதிற்றுப்பத் தாத்தொடுத்து விளம்பினானு
லத்தகைய தனிநூலை முடிக்குமுன்ன ரவனடைந்தா னருமைச்சோதி3

தந்தைசொன்ன கொருநூலைத் தான்முடித்துத் தருவனெனக்
 சிலைமெழுண்ட, விந்தவிதமகன்றந்தைக்காற்றமெனுங் குறட்காட்டிற்
 கிவனைக் கண்டாம், விந்தையெனப் பலர்சொலவச் சூறைமுடித்து
 விளக்கினான் வீரன் சோம, சுந்தரமென்னுசிரியன் சத்ததால் பிறவு
 ணர்ந்த தூய்மையோனே 4

நயமிருக்குங் குணமிருக்குந் திருமனத்தான் கலையிருக்கு நாவீ
 னுனவேற், சுயமிருக்குந் திண்டோளிற் புகழிருக்க வாழ்ந்திருக்குந்
 சன்மைபூத்த, மயமிருக்கு மலர்முகத்தான் சோமசுந்தரமென்னு
 மகிபன் சொற்ற, சுயமிருக்கு கொழிபோல யாவரே யிவ்வுலகிற்
 சொலவல்லாரே,

சாத்துகவிகள் முடிந்தன

உ

சிவமயம்.

திருப்பழனிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியனிருத்தம்.

ஆதிப் பழனிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யெனும்பா வலங்கலை யான்
சோதி வ்துவைச் சடைக்கணியுந் தூயோனருள்வே டீணைமலர்த்தான்
மீதிலணிப் பிறவியெனும் வேனல் கெடநல் லடியார் பாற்
கோதிலருளா மழை பொழியுங் குணக் குஞ்சரத்தின் பதற் தொழுவாம்

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்.

திருவார் சுருணை மதிமுகமுந் தேருந் கமல மலர்ப்பதமு
மருவார் கடப்பு மலர்ப்பியமும் வயங்க வுளத்திற்குடிவருவாய்
கரு வார் குழியிற் சனித்துலுங் கடையெற் குன்னையலதுளவோ
சருவா ரிறைவன் மருகாவென் றுதர் பழனிமலைக்காசே.

1

புலையுந் கடலு மெதிருறஞ் மாவும்பதற வேல் விடுத்தோ
யுலையுஞ் சனைப் பிணிதொலைப் பாரிதோ வந்தோ வந்தோ நன்
னிலையு முணர்வோ ருறவுமிலா நெஞ்சினேனா னென் செய்கேன்
சிலையுந் டீணையும் பயில்குறமின் றுணைவா பழனிச் சிவருருவே

2

சிறுப்பழனிப் பதிறுப் பத்தந்தாதி

குருவே சுருணைச் சீவனாநன் கொழுந்தே யமரர் குழாந்துகிக்கு
மருவே மலரே மணியொளியே மதியே கதியே வனப்புறு பல்
ஓருவே யருவே நலந்திகழ்மெய் யுணர்வே யுணர்வி னுட்பொருளே
தருவே பழுத்த கனிச்சமே தந்தாள் பழனிச் சயிலத் தனே. 3

சயிலப் புனச்செவ் வேனலைப்பைங் கிளிகள் சோதத் தளிக் குறியின்
சயிலன் றுறுபொற் சுவண்டனிற்செம் மணிகெண் டோச்சக்
[கண்முருந்தோ
வெயிலஞ் சிசிஞ்செஞ் சோதிவடி- வேலைய்வேட னுருவாஓய்
தயிலங் கமழும் பழனிமலைத் தியாகா சரணத்தருவாயே. 4

தருக்கா வலனுந் திருமாலுந் சதுர்மா முகனுங் காணரிய
விருக்கா தியநான் மறைமுடிமீ திருக்குந்தணைத்தா ளனுக்கருள்வோ
யுருக்கா நெஞ்சப் பெரும்பாவிக் குணையென்றிக் கதியுளதோ
சுருக்கா நினதன் பருள்புரியம் பழனிமலைவாழ் தூயோனே. 5

தூரியா வடியா ருளக்களிக்குந் தூரியா தூரியா தீதபத
நேயா வமுதா சனர்க்குலகை நிலையா யளித்த நெடியோனே
மாயா மலமென் றறுமோவென் மனமாஞ் சிலைமேற் பதவனச
மோயா தென்று மலர்ந்திடுமோ புகலேர் மலைவா டூயர்பொருளே 6

பொருளே புலன்வென் நவர்களுரை புத்தேபரமா னந்தவெள்ளத்
தெருளே விசும்பார் பழனிமலைத் தேவே மடவார் தருமயலா
மருளே கொண்டிங் கலைத்தல்லான் மற்றோர் நெறியுந் திருந்துகிலே
னருளே வருளோ தன்புறுமோ வறியேன் சுருணைப் பெருங்கடலே 7

கடமார் புவ்யுந் திரணிதியுந் கருது முறவி னன்க்குமுடி
மடமா தர்களுந் குழறியசொல் வாய்ச்சேயருமோ துணைமனமே
வடமா நிலையிற் றுயின்முருந்தன் மருகா முருகாவென வருகி
யிடமார் பழனிக் கிரியாலைப் பணிவாய் வுணையா மிடறவோ 8

அறமா நெறியிற் புகவறியே னடியார்க் கடிமைப் படவறியே
 னிறமார் பழனி மலையாயென் றுண்ணையுளத்தே நினைக்கறியேன்
 குறமா மகன்பொற் குபஞ்சேருங் குமரா வமரா பகிக்கரசே
 மறமா ரியமன் வரும்பொதென் செய்வே னருள்பு மலர்ப்பதமே. 9

பதமாம் பதம மலரருட்டேன் பருகியென தமனஞ் சுரும்பா
 யிதமா மெனவங் கிருந்தூபிறப் பென்னும் பிணியைத் தொலைத்திலனே
 மதமா தங்கக் துணைக்காக்க வந்தோன் மருகா மலைக்குமரா
 சதமா வில்வாழ் வினையோம்புங் கொடியேற் கருள்செய் தருணமி

வேறு.

தீருணம்வாழில்லல் துறத்துபைங் காங்கனி சருகொடு புன லு
 ண்டே, யருணம் வெம்புலி கொலைக்கரி பெண்குறை யடவிசூழ் வ
 ரை காடி, வருணம் போய் மழை வெயில் பணிக் காற்றினால் வாடு
 மெய்த் தவர் கேண்மி, னிருணம் பாலனு காதயர் பழனிவாழ்
 தையைப் பணிவீரே. 11

பணித்தும் பூசனை செய்துநெக் கருகிடப் பாடியு மிலையென்
 றே, துணிந்து சந்திமுன்புரை செய்தவத் தோர்க்கரு டேயோர்ப்பு,
 வணிந்து நின்றுடிக் கன்பிலே னென்னமெய் யறைத்துமென் பவநோ
 ய்க, டணிந்து போதலுக் கென்றடை பழனிவாழ் சாமி யீ புசல்
 வாயே. 12

புசலும் வேதத்தின் முடியுறு நின் சரண் பூவடி யதன் மீதே
 பகலு மல்லு மாத் தவர்கடம் மனமெனும் பாரமே யிடத்தாக்கு
 மகலு ளாயென்றன் மனத்தவி சிண்கண்வந் தமர்வதற் கென்பா
 மிகலுஞ் சூரரைச் செற்றவா பழனியி லிலகயின் முருகோனே. 13

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தர்த்தாதி

முருகந் தாமரை யனநடை பயில்வன மொய் குழ லார் வாயா
லொருகந் தாவெனப்படணிதலைப் பைஞ்சுக முணர்ந்துசா ரிகையோடு
மிருகந் தாமுரு காருழ காருகா வென்றுரை மலைநாடா
வருகந் தாழவுறக் கண்டநீ யென்வினை யறநலஞ் சொல்வாயே. 14

சொல்லு மாஜுழல் பிறப்பறக் கண்கணீர் சொரிந்திட வலமாம்
போற், செல்லு லாமுயர் பழனியங் கிரிவளர் தேவனே யெம்மானே,
கல்லு ளாமுயிர்க் கிரங்கிய நீகடைக் கண் கொண்டு பாராயேல், வெ
ல்லுந் தீவினைக் கென்செய்கே நென்செய்கேன் விபரமொன் றறி
யேனே. 15

அறிவ ரீகைபோற் கவிகடென் குலைசுனை யலைத்துதிர் காய் மோதிச்
செறிவ ருக்கைமா வரம்பையிம் முக்கனித் தேனெடு களைச்சாறு
நெறிவ ரும்புன லென்னவே பாய்ந்துசெந் நெல்வினை மலைநாடா
பொறிவ ருகவின் னருள்புரி சுவர்க்கமிப் புவிபுகழ் புலவோனே. 16

புலரிப் போதுநின் றண்ணதி யாடிவெண் ணீறுமெய்ம் மேற்புசி
மலரி னாலுய ரருச்சுனை செய்துநின் மந்திரந் தனையோதி
யலரி கோடிசெய் சோதிமெய்ப் பதம்டணிந் தன்புறு மடியாராம்
பலரி னுயடி யேனையுஞ் சேர்த்தருள் பழனியம் மலையானே. 17

மலைக்குஞ் குரர்க்கும் புணரிக்கும் வேல்விட்ட வல்லனே யெனை
நாடி, யலைக்குந் தீவினைக் கென்செய்கேன் சொல்லும்வே தாசம மெ
னுமேலாந், கலைக்கு மாலிற்கும் விதிக்குமெட்டாதன்பர் காணுந்
சுயஞ்சோதி, நிலைக்கும் பாடிச ரோருக மருள்பழ னிமலைவாழ் நே
யோனே. 18

நேய மாக்கனி பரித்திடு மரிகளை நீன்கொடிச் சியரோச்சுந்
தூய மாக்கதிர் மணிவிண்மீன் வீழ்பெருஞ் சோதிசெய் மலைநாடா
மாய மாக்கவு மிமைக்குமு னீக்கவும் வல்லனீ யலையோநான்
றீய மாக்கள்போ லலைதலை யின்றுமென் நேவனே மறந்தாயோ. 19

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தர்த்தாதி.

மிறத் திறந்தவர்க் குயிர்வரு மோவென வையகஞ் சொல்க்கே
ட்டு, மிறத் திறந்துவந் தடைத்தன பஞ் சொல வெண்ணிலையென
த்தேர்த்தும், அறத் திருந்தபூர் பழனிய மலைவள ரையனை மறை
மேலாச், சிறத் திருந்தரு டாளனைப் பணிந்திலை செய்வதென் னெ
மனமே. 20

வேறு.

மனமிருந்து நாடாழ லுன்னையென்றும் வாயிருந்தும் பாடாமன்
மதிவல்லோர்க், ளினமிருந்துங் கூடாது வெறிநாய் போலே யின்ற
லைத்தெனென்செய்கே னந்தோ வந்தோ, தனமிருந்து முற்றவரெ
ண்ணோடிக்கோடி தாமிருந்து மியமன்வரிற் சரணஞ்செய்தோர், தி
னமிருந்து வருகவென்றால் விரிவதுண்டோ தேவனே பழனிமலைத்
திறல்வேலோனே. 21

வேலாட மயிலாடச் சிலம்பினோசை மேலாட ரவிக்கோடி மே
வுந்தன்னடைக், காலாட நீயாடி வருதலென்றோ கன்மமெனை விட்
டோடுங்காலமென்றோ, மாலாடக் குறமாது தோள்சேரீன்ப வங்
கணனே யம்பரனே மறையோர் நான்கின், மேலாடச் சிவகுருவே
சித்தர்கோடி மேவுபழ னிக்கிரிவாழ் வேடர் கோவே. 22

கோவோர் யறியாத தொன்றுமில்லை குற்றநான் செய்யாதிங்
கொன்றுமில்லை, பூவேனுந்நிலையேனும் பறித்துன் பாத பூசைசெய்
யக் கனவினிலும் பொருந்தாதேற்குத், தாவேது நிலையேது சுகமங்
கேதுன் றண்ணினியே பல்லாலா தரமங்கேது, தேவேதே வரசன்ம
கிழ்மருகாவாறார் சீர்பழனி மால்வரைவாழ் திறல்வல்லோனே. 23

வல்லாரு மூலைமடவார் மருட்பார்வைக்கு மாமறியா முகத்திற்கு
நகைக்குமேலா, மல்லாரு நெறிமுழுவின் கந்தத்திற்கு மன்னநடை
க்கும்மயிலின் சாயலிற்குஞ், சொல்லாருங் கனியிரசந் தனக்குமா
சை சுற்றிநிறை செற்றுமத்தீ போலேயானே, னெல்லாரும் பழனி
மலைக் கரசேசித்த மெப்படியோ வறியாத வேழை நானே. 24

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

நானென்ற வாணவத்தை நாசமாக்கி நாடியழு லாதாரக் ஈன லேபுட்டித், தானென்ற மதியிர்த முண்டிகோடி தரணியாளர் வட்டநடுக் கோட்டைக்குள்ளே, ளுனென்ற பொய்யைமறந் துன் னைக்கண்டங் கொன்றுபட்டு நின்றலெனக் குண்டோ வந்தோ, மா னென்ற நோக்கவள்ளி மாதைச்சேரும் வங்கனனே தென்பழனி மலைவாழ் வோனே. 25

மலையோவித் தேகமது தானானும் வாரிதியேழ் குழுலரும் வா னநாடு, நிலையோவல் லதுகிழமாம் பருவமென்ற நீடியநா ளுண்டெ னிற்சண் டனுக்கே யிவ்வூர், தொலையோநம் பாழ்மனனே யிது வோமேதை சொல்லரிய சென்னிவரை மத்தியேறிக், கலையேறடா மற்பிடித்தங் கதிலேகட்டிக் கனல்கொளுத்தப் பழனியினக் காணு ம்பாரே. 26

பாரேழு பிறவியினுஞ் சிக்கிவாடிப் பசிபிணிபா லேயலைத்தேன் மேல்கீழாக, வீரேழு பந்நூலா முலரும்போற்று மெந்தையே ின் னடிக்கா னென்றாவேனோ, காரேழுஞ் சூழ்பழனி மலைமேல்வாழங் காரணனே யடியர்மனக் கண்ணினோடிங், கோரேழு பதியிறையே யுண்ணையன்றி யோருதவி யுங்கானே னொப்பிலானே. 27

ஒப்பில்லா நின்புகழைப் பாடிப்பாடி யூற்றெடுத்தா னந்தவெ ள்ளம் பருகாதென்றுந், துப்பில்லாக் கயவார்தமைத் தேனுவென்றுஞ் சோமனென்றுங் காமனென்றுஞ் சொல்லிக்கஞ்சிக், குப்பில்லா மற் றிரிந்த தொன்றையல்லா துண்மையொன்றுங் கண்டறியே னொருகா லத்தந், தப்பில்லா மெய்யடியூர் பாடியாடுந் தண்டலைகூழ் பழனி மலைத் தலிவேலோனே. 28

நீனியிருந் துபாய்மாவை யுள்ளேகட்டித் தள்ளாது கோபுரவா யிலிலேதாங்கு, மினியமணி நாவதனை மேலேயேற்றி யிட்டபூர ணமதியி ளுள்ளேசென்று, புனிதமிரு முக்கோண வீட்டினுள்ளே பொங்கியவா னந்தமயப் பாலையுண்டு, தொனிவிளங்க வெளியில ங்க நினைக்கண்டு தொழுவதென்றோ பழனிமலைச் சோதியானே. 29

திருப்பழனிப் பதிறுப் பத்தந்தாதி.

சோதிமய மௌன நிலையே வேதச் சுருதி முழுவேயருள்
கொணலமே தூய, நீதிநெறியே யுணர்வுக் குணர்வே யன்பர் நெஞ்
சிடமார் பேரின்பக் கடலேயென்று, மாதிமுத லேயசர சரமே சொ
ல்லு மண்டபநி ரண்டமே யென்னையாளக், கோதில்பழ னிக்குரி
வாழ் தேவே நெஞ்சுட், சும்பிட்டே னின்னடிக்கே யன்பிட்டே
னே.

30

வேறு.

அஞ்சின் வழி கசிந்து கண்ணீ ரருவியதி லேயாழி
முன்பினறி யாது சொன்ன மொழிகுழறி மெய்விதிர்த்தே
யென்பிளகியின்பவெள்ளத் தென்றெனையுக் கூட்டுவையோ
தென்பழனி மால்வரை வாழ் சித்திரமயிற் சேவகனே.

31

சேவகம்வே றின்றியுன்னைச் சிந்தைசெய்து கைகுவித்து
நாவகத்துப் பாவகத்து நாடியவா றக்கரத்தும்
பாவகன்ம நீங்கியிரு பத்திசெய்வதெந்நாளோ
பூவகத்தான் வந்துபணி பொற்பழனி நாட்டானே.

32

நாட்டமற்றந் கப்பாலா நின்றவுன்னை யானவிலக்
காட்டமனக்கண்ணடக்கக் கொள்ளாதாமென்றுணர்ந்தும்
பாட்டகத்துக்கூறலொரு பக்கமுமன் றானுந்
கேட்டதரு டென்பழனி மால்வரைவாழ் கேகயனே.

33

கயல்படும் பொற் கண் மடவார் காவடியிற் டாடவஞ்சி
யயல்படும்பைப் பன்ன கங்கண் மஞ்ஞையெனக் கண்டடங்கும்
புயல்படுந் தன் சோலைமலைப் பொற்பழனி வேலோயென்
செயல்படும்பா டென்சொல்கே னீயினிது செய்வாயே

34

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

செந்துவர் வாய்க் கொடிச்சியர் கைத் தேமானைத் தேவர் கண்டு
வந்தமிர்த மீய்ந்தனந்து வாங்குமலை நாட்டரசே
சந்தமயி லேறியிரு ளையலர்கள் வீற்றிருக்க
வெந்தமுள மீதுகுடி யின்றிருக்க லாகாதோ

35

இருக்காதி நான்மறைநூல் காணரிதா மென்றாலுந்
தருக்கா வலன் மருகா வன்பரிடஞ் சார்ந்தனை நீ
யுருக்காத வென்னெஞ் சிலென்றுபட்டு வாழ்தலென்றோ
மருக்காருழ் தென்பழனி மால்வரைவாழ் வல்லானே

36

வல்லாரி லுன்னையன்றிப் பேசிடவும் வாய்மையிலை
யில்லாரி லென்றனைப்போன் மற்றொருவரை ன்கூடில்லை
கல்லாரி லோபியரிற் காழுகறிற் சேராது
நல்லாரிற் சேர்த்தருள்செய் தென்பழனி நாயகனே.

37

நாயகனே யைந்தொழிலு நீ வகுத்து நாட்டியதா
லாயமு நீ யள்ளானீ மற்றிவனார் பெற்றசிறு
சேயனந்தங் கோழியைச் செய்தாலுநன்குசெய
றாயர்கட னுமலவோ தென்பழனிச் சண்முகனே.

38

முகநேயங் கொண்டாடி முற்றுநிறை வஞ்சகஞ்செய்
யகநேய மில்லாத பாஷியர்பாற் சென்றனுத்தேன்
சுகநேய மில்லார்க்குப் பேரின்ப சாகரமாஞ்
சுகநேய முண்டாமோ தென்பழனிச் சுந்தரனே

39

சுந்தரஞ்சேர் மாதர்துதி சொல்லிவரச் சாரலிடங்
கந்தரஞ்சேர் சோலைபரி மஞ்ஞைகுயில் கண்டடங்கு
மந்தரமா ரம்பழனி மால்வரைவா ழுற்புதனே
யெந்தர நீ கண்டருள்செ யேழை நல்ல வேளையிதே.

40

வேறு.

நல்வேளை யீதெனவந் தமரர் சொல்லு முறைகேட்டு நாடிவந்த
வல்வேளைச் சினந்தெரித்த பெருமானுக் குண்மைனை விளங்கச்செய்
தோ, யல்வேளைக் கிரவியென வென்னுளத்திற் குடிவருதற் காகா
தென்றோ, மல்வேழ முகத்தானைச்செற்ற கரி முகன்பினவா மலேவா
ழ்வோனே. 41

மலேவாரச் சனைவெள்ளப் பெருவானை தாவிமக வான்றன்றாட்டி
னிலையாரைந் தருவைமுற்ற் துயர்மினைச் சினஞ்செய்ப்பழ னியில் வா
ழ்வோனே, தொலையாவெம் பிறவி விடாய்க் குன்னருட்பிர வாகவெ
ள்ளந் தோன்றலென்றோ, கலையாயும் புலவார்பணி மெய்ப்புலவனே
யெளிதிற் காணத்தானே. 42

தானேதா னுபிருந்தைம் பூரம்வருந் ததிலகர சரமுண்டாக்கி,
யூனையும் பல்வடிவின்னுந்நிரா யாற்குணவா யுணர்வாய் நின்றோய்,
நானேது நில்லாத வெனைப்பிரித்து வெளிவீடுத னன்றோவென்றும்
வானேயும் பழனிமலைக் குமரகுரு பரமுருக வடிவேலோனே. 43

வடிவாருந் குறமாது மலர்க்கரத்தின் பிண்டிதனை வாங்கியுண்டு
மடிவாடி யெனவழைத்தீ ரன்னமிடக் கன்னமிட லாமோ வேத
முடிவாருந் சிவகுருவே தென்பழனி மால்வரைவாழ் முன்னோய் து
ன்பம், விடிவாரு நாளுளவோ விசையோ நாட்செலுமோ வேடர்
கோவே. 44

வேடர்மா பினில் வளரும் பூங்கொடியைத் தண்ணமுதை விரு
ம்பியே வெங், காடதனி னடந்தமலர்த் துணைச்சரணெ னுளம் வர
த்த காதோ துத்தி, யாடாவப் பணியரநு ராசையெனுந் கொடி ப
டரைந் தருவேயுன் சீர், பாட மனந் குவிர்து சிரம் பணியவரு டெ
ன்பழனிப்பதி வேலோனே. 45

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

பதியாவென் மனதுனையே பத்திசெய்ய வாய்பாடப் பகலுமல்லுந்
துதியாற்ச் செவிகேட்கக் கரங்குவியச் சிரப்பணிபத் தோகையேற்
மதியாரு துதல்வள்ளி குஞ்சரிமாறொடும் விழிகண் மகிழ்ந்துகாண்கத்
ததியாகுழின்றருள் செய்தென்பழனி யூர்வளர்தண் சயிலத்தானே 46

தண்ணராமலர்க்கொன்றை முடிப்பெருமான் சிலையெறிந்தோ
ன் றனக்குமேலாம், விண்ணரா லுலகறியுப் பிரம்புகைக் கொண் ட
டித்தவர்க்கும் வீதித்தான், பண்ணரா தளிபாடும் பூப்பொழில்சூழ்
தென்பழனிப் பதிவாழ் வோபென், னெண்ணரா வினையறநீ யரு
ளாதென் வண்ணமய லேறுந்தேவே. 47

தேமும்புந் தேடி நலஞ் செய்யாத லோபியர் பாற் றினமுஞ்செ
ன்று, பாடுமட்டும் பாடி வெளிப் படலடைத்தே கென்றபழங் கதை
க்குளானேன், கோடுதொட்டு முறித்துமக மேருவினி லெழுதியரு
ஞ் சமன் பின்வந்தோய், வாடுமிட்ட பயிர்க்கியமா னீர்சொரித லுண்
டு கண்டாய் மலைவாழ்வோனே. 48

மலமீரிக் கசிந்தொழுகும் பீறலையுண் ணிணத்தைதுரு வாசக் கூ
ட்டைச், சலமுத்திரக்கேணி தனையிரத்தஞ் சேரிறைந்த சண்டாளத்
தைப், பலமுத்த புழுக்குழியைத் தகைநரம்பென் பாற் றிபாதிந்த பா
ண்டந்தண்ணை, நலம் வீற்ற தென நம்பி யுழல்வேடுகு தென்பழனி
நாடுள்ளானே. 49

நாடியகா னயங்கரங்கு புதைத்திரள்விண் ணெறிந்தகிலை நம
ன்செய்வேட்டை, யாடியபிற றோன்றுமுரு புற்புதயின் நிணிககன
த்தடர்ந்த தோன்றி, யோடிய சென் தின்னாடு பம்பரங்காற் றடை
துருத்திக் கொப்பாந்தேக, நீடியதென் றோம்பியுழல் கின்றேற்கின்
னருள்பழனி நேயத்தானே. 50

வேறு.

நேயம்போ எனகைத்து மதிமுசங்காட்டி நிமிர்குயத் தூசினைவி
லக்கிச், சாயன்மா மயிஸ்போ லனமெனநடந்துன் தண்ணருடொ
லைக்குமா தரையே, தூயபா லமுதஞ் சீனிமுகக் கனியாஞ் சொல்லின
ரெனச்சொலி யலைந்தேன், மாயன்மாமருகா வருள்புரிபழனி மா
மலைவளர்சுடர் கொழுந்தே. 51

சுடர்விரி தாளக் கோவைகளிலங்குந் துணைமுலை யார்துகிற்
சோர்வை, யடலெனக்கருதிப் பார்வைசெய்தழலு மசடனைக் காப்ப
துங்கடீறு, மடல்செறிமலப் போதுறைநவ மாந்தியவன்முசை
பாடப், படம்விரித்தரவ மாடல்செய்பழனிப் பதியில்வாழ்கருணை
யம் பரணே 52

அம்பரந்தனிற்கால் கொண்டறுபடம் யஞ்சிறையிழந்தபுன்
ளினமாய், வம்பவிழ்கலவை யணிமுலைமடவார், மாமயல் கொண்டு
முன்றலைத்தேற், கும்பர்கள்கோவே யெம்பெருமானே வுன்னரு
ள்கிடைக்குமா றுளவோ, நம்பரணைமா வங்கணர்க்கருள்செய் நா
தனே பழனி நாயகனே. 53

நானெனவருமா ணவமொடுமூன்று நாசஞ்செய் துன்னருணி
தம்பித், நானெனவான பெருஞ்சுவையருந்துந் தன்னடியாரொடு
கடிக், கோனெனவாயி வாணெனப்பாழிக் கொள்ளுநா னுள்ளதோ
விலதோ, பாணெனவோளிசெ யயிற்கரத்தோனே பழனியம் ப
திவளர்வோனே 54

வளர்ந்ததீவியையோ விலக்கிலையினான் வந்துசெய் ததமிழக்
கிலையா, முளந்தனினுழக் கசிந்துணைப்பாடு முள்ளமெவ் வளவெனு
மிலையா, தளந்தனினிறைந்த ரூரைக்கடிந்த தானுவேவானவர் வி
ருந்தே, வளந்தருமுயர்ந்த பழனியம்பதிவாழ் வள்ளலே கருணைய
ம்பரணே 55

சுருணையின்வடிவே யினியசெள்ளமுதே கணிந்தமுக கனியுரு
நறவே, சரணமென்றடைந்தோ ரிதையசெங்கமலத் தன்னிலுறிய
பசுந்தேனே, யருணனென்கோடி யொளியெயும்வடிவே லாயுதனே
சர வணனே, தருணமின் றெனையாள் பழனியம்பதிவாழ் சண்முகா
சிவதவப் பொருளே. 56

தீவத்தினர்திருவே முணிக்கருள் குருவே சதுர்மறை புகலரும்
பொருளே, நவத்தினிலுயர்வே கருணையங்கடலே நலந்திகழ் புகிய
தெள்ளமுதே, கவத்தினிலீபோன் மனந்தடுமாறிக் கதறியும் பொ
றிகளுஞ் சிதறிப், பவத்தினிலலையத் தக்கதோகடைக்கண் பார்பழ
னித்திருத்தேவே. 57

தேவர்கடேவே குறமக்கோவே சிந்தையிலேனையர் தமை
யே, பாவனைபுரியே னாவலேத்தெடுக்கேன் பணிந்திடத் துணிந்து
சம்மதியே, னாவல்செய்துனக்கே திரிவிதகரண மடிமையுற்றிடவே
னக் கொண்டேன், காவலன்மருகா பழனியங்கிரிவாழ் கந்தனே
யெந்தயாபரனே. 58

எந்தையுரியே யன்பனைரியே யின்னருட்கூவனுரியே
பந்தமுரியே மோக்கமுரியே பகர்மறையுட்பொருணியே
யந்தமுரியே நல்லிடைரியே யாதியுமானதுரியே
மந்தரபுயனே பழனியங்கிரிவாழ் வள்ளலே மாசிலாமணியே. 59

மாசிலாமணியை யருட்பெருங்கடலை வானவீர்திறத்தவீர் திற
லைப், பேசிடாப்பொருளை மனத்தினுள்ளொளியைப் பெறுநதந்
தனிமுழுமுதலை, யாசிலாவள்ளிக் கொடிபடர்தருவை யடிநீ முடி
விலாததுவை, நேசியாதலைநடா யென்கெய்வாய்பழனி நீதனைத்
துதிசெய்தன் மனனே. 60

வேறு.

துகிசெய் நல்லடி யாரடிப் பொடிசிரஞ் சூழிக்
கதிசெ யம்பழ னுபுரி யான்குழல் கருதி
வீதிசெ யும்பிறப் பிறப்பெனு நிரண்டையும் விலக்கு
ததசெய் நன்மனு னேகதி வேறில்லைத் தானே

61

தீனை நாவ்வகைப் புரவல ரெனினுமித் தரையின்
மேனை நின்றரு முமையருள் பழனிவேல வனுங்
கேரனை யேத்தில ரீரவல ரேயெனக் கூறி
வேனை யோர்பய னெங்ஙன மடைகுவ ரியம்பே

62

இயம்பி டாதகின் பெருமையை மடவரற்கிரங்கிக்
குயம்பந்தேர் வீழிகயல்மொழி பாசெனக்கூறிப்
பயம் டாதுழல் பாவியேற்குள்வதுன்பார
நியம் பல்லாயிர முழங்குநற் பழனிவாழிறையே

63

இறைவனே மலர்மகளிறை யயனோடிரண்டு
மறைவலோர்க்கும் பணியுமெய்ஞ்ஞான வாரிதியே
நறைவழிந்து பாய்பண்ணை சூழ்பழனி நாதாவென்
றறைவதேயலாந் பிறமொழி பகர்ந்தறியேனே.

64

எனமாயவீர் சிறையனுமாயிரு நிலம்வான்
போனமாலயனவிதராச்சிவ பரம்பொருளுக்
கீனிலை ககம்பழனி மாமலை வளரெத்தாய்
ஞானம்கிலைதனை யடைந்தொளிர் வுதெந்நானே

65

நீததீமையார் செயல்புரிந்திடுக்க னுனலிந்த
னீதவாழிந்ததுழல் மனகினை கினைத்திடகின்
பாததாமரை யென்னகத்திலங்கிடப் புணிப்பாய்.
சூதமாங்கனிகொண்ட நற்பழனி வாழ்குடரே.

66

சுடரோர் மூன்றினுக் குயர்வுடை நின்னருட்சோதிச்
கடருமாரிலத் தெப்பொருணிகரறைகுவனால்
படருமெய்ப்புகழ்ப் பழனி மாமலைவளர் பரனே
தொடரும் வெவ்வினை தொலைத்தருணின்பதத்த களே.

67

அரிதமாக நின்புகழ் சொலத்தோன்றிடுங்கலை
விரியுமெய்யறி வொளிரந்திடாதழுத்தும்வெம்மாயை
யிரியுமாசெயல் நினக்கொருபாரமோ விணங்கிக்
கரியுமாளியு முலவுற்பழனிவாழ் கந்தா.

68

கந்தராதவென்றொருருறை பகர்ந்திழற்காலன்
சிந்தையானது சலங்கியே குவனெனத் தேர்த்தும்
பந்தமாயையினிங்வினே னின்னருட்பார்வை
வந்துமேவிடலுய்குவென் பழனியின் வாழ்வே.

69

வாருலாமரசுதிர்ப்ப வானவர் புடைகுழத்
தேருலாவகின்ற சுரரைக் காய்ந்த நீ சிறிதஞ்
செருப்பவந் தொலைப்பது பாரமோ திசுழன்
காருலாவுறப் பழனிவாழ் கடம்பணிமார்பா

70

வேறு.

மாரனென்ன வயந்தமெழிலுளர்
தீரமேவு வையாபுரி சென்றுநின்
பேரெலாம் புகன்றும் பெருமையெவ்
வூரிலுண்டு பழனிக்குதயனே.

71

உதயங்கண்ட மலரெனவென்னுள
நிதமகிழ்ந்திட நின்னருளீகுவாய்.
மதமிருந்தவெம் மாயையொழிந்தவ
நிதயமேவும் பழனியிலீசனே.

72

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

15

நசனே பழனாபுரியிற் பிர
காசனே யடியார் கண்களித்திடு
நேசனேயென நின்புகழை நிதம்
பேசவாக்கருள் யிஞ்ஞகன் பிள்ளையே.

73

பிள்ளையின் நி வருந்திற் பிறர்புரி
சள்ளைபொன்றித்தவிக்கிற் சலனம்பே
றுள்ளமொன்றி யுழலிற் பழனிவாழ்
வள்ளற்போற்றுவர் வையகமாக்களே

74

மாகளித்தும் வளத்த பழனியி
னீகளித்து விளங்குநீனை யெண்ணூர்
தேசமுற்றும் பயனென் சிறந்தொளிர்
நாகமுற்றவர்போற்று மெய்ஞ்ஞானமே

75

ஞானமின்றி நலமிழந்தார்மனம்
போனவா றுவியம் புகுவரே
ஞானமில் பழனிப்பெருமான் பதக்
கானுலாமலர் காண்படுக்காலமே.

76

காலமென்செயுங் காலனுமென்செயுங்
கோலமா ளவக் கோள்களுமென்செயு
மாலமார் மிடற்றண்ணலளித்தருள்
சிலஞர் பழனிப்பெயர் செப்பினே

77

செப்புகோர்முலைத்தே மொழியார்மன
மொப்பக்கூடு மமையத்து முன்புகழ்
செப்பிக்கூடுவரென்னிற்றினந்தினஞ்
செப்பிலாடவரார் மலைத்தேத்தனே.

78

தேக்குமன்பர் தினந்தொழுங்கம்டலை
தாக்குந்தண்டிறை யார்ப்பைத் தகர்க்குமால்
காக்கக் கங்கணங் கட்டிய கந்தன்வா
ழாக்கமார் பழனிப்பதியண்டியே.

79

அண்டர்நாயகன் போற்றமறுமுன்
ரொண்டர்நாயகன் சொல்லற்கும்புகழ்
கொண்டயாளை குறத்திக்கு நாயகன்
விண்டுபோற்றும் பழனியின் வேலனே.

80

வேறு.

வேலையின்மாவுந வெடுத்த சூநட
லையேற்கும்பென வீர்த்த வண்ணலே
பாலையெகிர்பவம் பறித்துக் காத்தருண்
மாலையாக்கடம்பணி பழனி மன்னவா.

81

மன்னவொன்பொழிலிடை வதியும் வண்டின
நின்னருர்புகழிசை நிறுவிப்பாழிடத்
தன்னிநின்றாடுமந் தோகையேற்றவந்
தின்னலைத் தவிர்த்தருள் பழனியேந்தலே.

82

ஏற்றுறுபதமனீ யெழில் கொழு விண்ணகீ
சாற்றாந்தணைநீ தண்ணிப்பழல்
சாற்றுவானியிவண் கலக்குமாலி நீ
போற்றமெய்ப் புகழுடைப் பழனிப் புண்ணிமா.

83

புண்ணிபம்னைத் தெனப் பொருந்திடாநர
ரெண்ணிய விடமலைத் தினைப்பரெய்ச்சுவர்
பண்ணிபல் செழிக்குறப் பழனியங்கிரி
கண்ணிபன் பொருதுதி நவின்று வாழ்வரே

84

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

17

வாழ்ந்திகொலை நின்வணக்கமின்றியே
தாழ்ந்திகொலையிற் சாற்றுவோர் குழுவைச்
சூழ்ந்திடாதுன்புகழ் தினமுஞ் சொல்பவர்ச்
சூழ்ந்திடப்பணித்தருள் பழனித் தோன்றலே

85

தோத்திரம் புரியு நின்றொண்டர் மாட்டுறுங்
காத்திரக்கவலையுந் கடியுமெய்த்தொழி
லேத்துநின்பாலுளதாக வென்குறை
தீர்த்தருளாததென் பழனித்தெய்வமே.

86

தெய்வமாமழவலி சிதைக்குஞ்சேவடி
செய்வருங் கரும்பனை யடக்குஞ்சேயில்
சைவமாம் பழனியை நினைக்கிற் சந்தத
முய்வரென்றுரைத்தனர் பெரியருண்மையே

87

உண்மைநின்னடியவர் வீட்டினுங்குதல்
தண்மலர் விரித்திழி மது பொன்றாதினாற்
றிண்ணையாரம் பொழிற் பழனிச் சேரிரு
கண்மணி நிகர்த்திகு கார்த்திகேயனே

88

தேகய முதலிய தேயங் கிட்டினுஞ்
சோக மார்பிடி நினைத்தொடர்ந்து சுற்றினுந்
தோகையில் வருமொரு பழனிச் சோதியை
வாகையம் மாப்பனை வாழ்த்து நெஞ்சமே.

89

நெஞ்சுற் பழனிவாழ் நிமலற்போந்துவார்
கொஞ்சுந்நமகவொடு கொழிக்குஞ் செல்வமு
மெஞ்சலிலாயுந் நிணையில் கீழ்த்தியு
மஞ்சுருவலிமையு மடைவரென்பவே.

90

வேறு.

என்பொடக்கர வம்புனை யீர வெண்பிறை யோனுள
மின்புமுற்றிட மேல்வீழந் திச்சைபோல்வீளை யாடுந்
யன்பனன்மக வடைவதற் கருடராத்தென் ஞாயமோ
மின்புரைத்திரு வடிவானார் மேவுபழனியின் வேந்தனே.

91

வேயையொத்த புயத்தினார் வீரவேல்விழி கண்டளி
துயநீல மெனச்சூழல் சோற்றமல்லி யறிந்தெதிர்
வாயினாற்சொலி யேசல்போல் வண்டிசைக்க மலர்ந்தொலிர்
மேயவாவி முகச்செறி பழனிவாழும் விளக்கமே.

92

விண்ணகத்தவரீண்டு ம்வேலை குழ் புவிமெய்துவர்
மண்ணகத்திலுயர்ந்ததோர் பழனியாண மனத்திடை
யெண்ணன்முற்றிய மானிடரெய்திடார் கருவானதி
லண்ணல்பொற்றிருவடி தனிவாற்றலோடுறைவாரசோ.

93

வாதித்தமோடையமே வந்துமோதிமாகமா
மீதனித்தியமென்றெனா தின்னுமேநசைக்கொண்டவெ
னேதமுற்ற மனந்தெளி வெய்தமாறு டணித்தருண்
மாதவத்தர் நெருங்கிவாழ் பழனியந்தலவாசனே.

94

வாசவன்றிருமருகனே வள்ளியாணமணானே
யீசனீன்றகுமாரனே யென்று நின்று துதித்திடுந்
தாசர்மேவீடு நல்லவை சாந்து கின்புகழ் யானுமே
பேசநீயருள் புரி துவாய் பழனிவாழ் பிரதாபனே.

95

பன்னகக்கொருபாரமாம் பாரினுற்றவொன்றனை
நின்னடிக்குயர்துதிசொலு நேயரோடுறவானவ
னென்ன நித்த முரைத்திடற்கென்று நின்னருளெய்தமோ
பன்னகத்தினுமேலதாம் பழனிமேவிய பாதனே

96

பாதுகாப்பது நின்றொழில் பாடியாடுவதென்றொழி
நீதுபோக்குவதுன்கடன் சேவைசெய்குவதென்கட
னீதுசத்தியமாதலா லெய்தநின்னருளென்னிடந்
தாதுகுக்கு மலர்ப்பொழிற் பழண்மேவு தயாபரா

97

தீதியறிந்து களித்தருடந்து காப்பவனீயலான்
மதியெழுந்திட வொலிகடன் மாநிலந்தனிலாருளார்
சுதியநீந்திசைபாடு பொற்றொழியரோங்கிய பழனிவாழ்
நதியணிந்திடுசெஞ்சடை நாதனீந்தருளெந்தையே

98

எந்தைபோற்றிய யிற்கரத்திறைவ போற்றியெனச்சுரு
டந்தபண்ணவ போற்றிவேதாகமத் தலைநின்றிடு
சுந்தரத்திருவழிவமார் சுதுணபோற்றி துதிக்குமென்
சுந்தைமேவிய பழனிவாழ் தேவநின்னடி போற்றியே.

99

போற்றுவார் சிலருவகையே பொங்கியக் கரமாறையுஞ்
சாற்றுவார் சிலர் பல்வகைத்தார் தொடுத்து வியப்புற
நாற்றுவார் சிலர் வெம்பவரைந்தென்று மனந்தனைத்
தேற்றுவார் சிலர் பழனிவாழ் தேவதேவநின்றிருமுனே.

100

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி முற்றுப்பெற்றது

